

משפט

שתיקה

שווה זיכוי

סעיד מוסא פסע בדרכו לעבר ספסל ה' נאשמים, כאשר הרגיש יד תקיפה האוחזת בו מאחור. הוא הסתובב, מופתע, וגילה כי זה לא אחר מאשר סניגורו, עורך-הדין חיים קאזיס, שמנע בעדו מלהתקדם. קאזיס הושיב אותו בדחיפה קלה על הספסל ש' נועד לקהל, אותה לו בידו לשבת ולשתוק. סעיד, שהאמין לתומו, עד אז, כי מקומו של נאשם הוא על ספסל הנאשמים, מילא נבוך אחרי ההוראה.

מוסא (28) הגיע לאולם בית-המשפט ה' מחוץ בבאר-שבע, לאחר שהואשם על-ידי המשטרה בנהיגה במשאיתו תוך חוסר זהירות. לדברי התובע, הוא נסע בכביש עזה באר-שבע בצד שמאל של הכביש. מונית שבאה מולו, נהוגה בידי מוחמד עודה מ' באר-שבע, נאלצה לסטות, וכתוצאה הת' הפכה לתעלה ושבעת הנוסעים, נפצעו.

מירדף בכביש. להזמנת התובע, קם עודה ממקומו, פתח בעדותו, סיפר כיגד מיד לאחר התאונה יצא מהמונית, עצר מש' אית חולפת, שנהגה הסכים לרדוף אחרי המשאית שגרמה לתאונה, ההולכת ומתרחקת מהמקום במהירות. התקרבו עד ה' משאית הנמלטה, סיפר עודה, "ורשמנו את המספר שלה. אחר כך חזרנו למונית ו' לנוסעים הפצועים."

"אם רדפתם כבר כל כך הרבה", הסתי' ער סניגורו של מוסא על העד, "למה לא המשכתם עוד קצת, כך שהייתם עוקפים אותה ורואים את פניו של הנהג?"

"דווקא ראינו", השיב עודה. "ותוכל לזהות איתנו?" שאל קאזיס. "בטח", השיב עודה.

"אתה רואה אותו אולי כאן באולם?" התעניין קאזיס. מבטו של עודה חף על-פני דוכן האש' מים הריק מאדם, סקר את הקהל באולם: "לא, הוא איננו כאן." השיב בביטחון. לשופט צבי נדיב לא נותר, אחרי זה, אלא לזכות את מוסא מהאשמה. למוסא, לעומת זאת, לקח עוד קצת זמן להבין, מדוע טרח סניגורו להושיב אותו בין הקהל.

הווי

בשביל כבוד —

צריך לשבות

ככל שניסו לא יכלו המזומנים החוגגים, מסביב לחופה, להתעלם מהגבר המבוגר, בעל האף הנישרי והקוקן האפור, שעמד ב'יניהם, בהבעה מתוחה ופנים חיחרות, עקב דומם אחרי הרב ניסן טורצין, שערך את החופה והזמין, בזה אחר זה, את המברכים בשבע הברכות.

כאשר קרא הרב לאחרון המברכים, פנה הגבר המזוקן ויצא, ללא מילה, בצעד הפ' גנתי לעבר הדלת.

תמורת — ברכה. אחדים מהאורחים מיהרו אחריה, בניסיון לשכנעו להישאר, אך לשווא. האיש עזב את החתונה בזעם, השאר אחריה אהירת מועקה ואיננוחות. כשרבים מהנוכחים מגיבים בלחישות על התקרית, מצדדים בו ללא יוצא מהכלל. שכן האיש שעזב את החתונה היה לא אחר מאשר השדכן שהפגיש את החתן ו' הכלה. כתמורה על מעשהו, לא ביקש ה' שדכן כל תשלום — מלבד אחר: שירשו לו להיות אחד המברכים בשבע הברכות. כא' שר מנע ממנו הרב טורצין את גמולו ה' מעט הוה — יצא בתרי-אף.

רק כבוד, לא כסף. "אני משדך אני שים בשעות הפנאי שלי, שלא ע'ל-מנת לקבל פרס", מספר אליהו אלקיים (49), השדכן המבוייש. "כסף יש לי ברוך השם מספיק מעבודתי, בתור פועל בית-חרושת. לא צריך יותר. השדכנות זה אצלי רק בשביל לעשות טוב לאנשים. וגם בשביל שיהיה לי כבוד מזה."

למרות שהיה אורח הכבוד בחתונה, ו' למרות ששמו נכלל מראש מרשימת ה' מברכים — החליט הרב טורצין שלא להי' מין את אלקיים לשאת בירכתו. אדם אחר, היה אולי מוחל על כבודו. לא אלקיים. מיד לאחר שיצא סר וזועף מעם החתונה, (המשך בעמוד 30)

אמקור

המוצר
הנבחר
1971

אמקור

מקררים

מבחר מנוון של 10 דגמים חדישים (מ'5 עד 15 קוב).
4 דגמים עם 2 דלתות יזולל פאר המקררים - דגם 13 2 דלתות. עם פורמאיקה.

פרסום א. מל סטודיו רם צלום נברא

פגישות סיני התנועה — ואוהדים

בסדר היום:

- משנתו של מרקוזה — והשמאל החוש
- דו"ח מישיבות מוסדות התנועה
- פעילות הסניף — והנוער

באילת:

ביום ה', 1.7.71, בשעה 20.30, במרכז הקהילתי (מועצת הפועלות), אילת 195.

בהשתתפות: ח"כ אורי אבנרי (יו"ר התנועה) בסדר היום: 1. שארם-אלישיך או שלום 2. הסניף — והתנועה

לכל האספות מזומנים חברים, אוהדים וסקרנים

ברחובות:

ביום א', 20.6.71, בשעה 20.30, בבית משפחת בלום, רחוב טרומפלדור 13, רחובות.

בהשתתפות: רפאל אשכול (יו"ר הועדה המרכזת) הנושא: הערכות מדיניות בקיץ 1971.

בירושלים:

ביום ג', 22.6.71, בשעה 20.30, בבית אמנון שגיב, רחוב הרב עזריאל 1, בית וגן.

בהשתתפות: אמנון זכרוני (מזכ"ל התנועה) רב ברנשמיין (חבר ההנהלה המדינית)